

[Ragnhild Andersen.]

med hensyn til ferie, som vi overhovedet ikke kender til i vort land. Her står vi i stampe. Det er ikke udelukkende i Norge, man har en ferieordning, hvorefter samtlige lønarbejdere har ret til tre ugers ferie med løn, men også i andre lande har man forlængst sikret ungdommen en lovbehaftet ferie på tre eller fire uger eller en hel måned; dette gælder således både Sverige, Sovjetunionen og Frankrig. Men ingen partier her i landet udover vort synes her på rigsdagen at have interesse for et så betydningsfuldt forslag, hverken når det drejer sig om unge eller om ældre, udover at begrave det i en kommission. Hverken under de tidligere behandlinger eller under forslaget's behandling sidste år var der nogen af de andre partiets ordførere, der ville gå ind på spørgsmålet, heller ikke for ungdommens vedkommende; man lod det ganske ligge.

Sidste år lod som bekendt det høje folketings vort forslag dø i et udvalg, efter at det havde været til første behandling. Nu har ungdomskommissionen i sin betænkning foreslået lovbehaftet tre ugers ferie til alle unge under 18 år. Men jeg kan forstå på den højtærede minister — hvis jeg da ikke tager fejl —, at denne kommissionsbetænkning er begravet i den nye kommission, som skal overveje samtlige ferispørgsmål. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men det kunne nok interessere mig at få at vide, om der virkelig ikke skulle være interesse for en sådan betænkning, afgivet af ungdomskommissionen.

Den kommission, man nu har nedsat, skal så formentlig granske og gruble i en årrække. Og hvad skal der så ske? Jeg kan ikke lade være med at komme tilbage til de øvrige kommissioner, der har været her på rigsdagen. Skattekommissionen sad i 11 år og 11 måneder; har småfolk fået lettet deres skatter af den grund? Nej, det har de ikke. Befolkningskommissionen afgav sin betænkning for 11 år siden; har kvinderne fået moderskabshjælp af den grund? Nej, det har de ikke. Om arbejderbeskyttelsen blev der afgivet en omfattende kommissionsbetænkning allerede før sidste krig, men har vi fået en ny arbejderbeskyttelseslov af den grund? Nej, det har vi end ikke fået efter halvandet års socialdemokratisk regering. Og der kunne nævnes andre områder.

Derfor må jeg sige, at jeg giver ikke meget for den sympati, man tilkendegiver udelukkende ved at begrave et så vigtigt spørgsmål som ferispørgsmålet i en kommission. Ferieproblemet hører til dem, der bliver mere og mere brændende for hver

dag. Højere feriebetaling bliver en nødvendighed, takket være ikke mindst regeringens forbrugsbegrænsende politik, som nedsætter købeeften gennem højere skatter og nye og højere priser på levnedsmidler og varer, som arbejderne skal have. Det er en kendsgerning, at mange arbejdere ikke kan rejse på landet mere, fordi de ikke har råd til det. Det er vel heller ikke så mærkeligt, at de ikke får råd. Det er ikke arbejderhjemmene, der har kendt til den såkaldte pengeregighed. Til gengæld er det dem, der er blevet offer for den forbrugsbegrænsende politik — som det hedder —, som regeringen fører. Det er dem, der mærker resultatet af højere skatter, dem, der mærker resultatet af den politik, der får regeringen til at indføre jetjagere og militær i stedet for råvarer til industrien, således at vi i dag rammes af arbejdsløshed, hvad der går ud over lønarbejderne og naturligvis vanskeliggør og umuliggør det for dem at rejse på ferie, som de har et naturligt ønske om og krav på.

Hvad forslaget om tre ugers ferie i stedet for to uger angår, må vel den store ledighed på 125 000, ja, vel op imod 150 000 lønarbejdere landet over stille selve ferieproblemet som også andre tilsvarende spørgsmål på dagsordenen. Ganske vist så jeg i en artikel i går i regeringsbladet „Social-Demokraten“ skrevet af den faglige medarbejder, Viggo Nielsen, at arbejdsløshedsproblemet i Danmark er der skam ikke noget at gøre ved, det må man vænne sig til, og forresten er det endnu på visse områder ikke så slemt som i 1930'erne, så det er altsammen så nogenlunde normalt, og det er ikke foruroligende. Iøvrigt har også De samvirkende Fagforbunds formand Eiler Jensen nylig sagt om arbejdsløsheden, at den ikke er foruroligende. Men dertil føjer så regeringsbladet, at man må betragte den som noget naturligt, der skyldes visse faktorer, som man må regne med fra år til år, og som ikke kan overvindes i Danmark.

Mit parti er i bund og grund uenig med det af regeringsorganet fremsatte synspunkt om det ganske naturlige i, at vi har tusinder af ledige hænder i vort land. Vi kan jo bare tage et enkelt område som de tusinder af ledige bygningsarbejdere, murere, malere, murerarbejdsmænd og mange andre kategorier af bygningsarbejdere, der går ledige, på samme tid som tusinder mangler boliger. Og vi mangler jo iøvrigt ikke i dag materiale til boligbyggeriet. Mange teglværker ligger stille, der er ledige teglværksarbejdere nok, som hellere end gerne ville lave mursten, når bare regeringen ville drage omsorg for, at alle beskæftigelsesmuligheder blev udnyttet.